تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ مِّنْهُم مَّن كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ
برخی از آن پیامبران را بر برخی دیگر برتری دادیم؛ (چنان‌که) از آنان، کسی همچون موسی) هست که خدا با او سخن گفت، و درجات برخی از آنان را
دَرَجَاتٍ ۚ وَءَاتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۗ وَلَوْ شَاءَ
بالا برد. و به عیسی پسر مریم معجزات و دلایل آشکار دادیم و او را با کمک جبرئیل نیرومند کردیم. اگر خدا می‌خواست،
اللَّهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِن بَعْدِهِم مِّن بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَلَٰكِنِ
کسانی که پس از آنان بودند، بعد از آن(همه) دلایل روشن که نزدشان آمد، با هم نمی‌جنگیدند؛ ولی(به منظور آزمایش، به آنان اختیار داده شد، و برخی از آنان، از هوا
اخْتَلَفُوا فَمِنْهُم مَّنْ ءَامَنَ وَمِنْهُم مَّن كَفَرَ ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلَٰكِنَّ
و هوس پیروی کردند و بدین سبب) دچار اختلاف شدند. از این رو، بعضی از آنان ایمان آوردند و برخی از آنان کفر ورزیدند، و اگر خدا می‌خواست، با هم نمی‌جنگیدند؛
اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿٢٥٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُم مِّن قَبْلِ
ولی خدا آنچه را که بخواهد، می‌کند. ۲۵۳ ای مسلمانان، از آنچه به شما روزی داده‌ایم، انفاق کنید؛ پیش از آن‌که روزی فرا رسد
أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ ۗ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٥٤﴾
که هیچ معامله و دوستی خالصانه و شفاعتی (بدون رضایت و اجازه‌ی خداوند) در آن وجود ندارد. (آری،) کافران، ستمکران حقیقی هستند. ۲۵۴
اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۚ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ ۚ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
«الله» است که جز او معبودی نیست؛ زنده(ی حقیقی و دائمی) است و پیوسته (از آفریده‌هایش) مراقبت و (به آنها) رسیدگی می‌کند. نه خوابی سبک بر او غلبه می‌کند
وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِندَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۚ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
و نه خوابی سنگین. آنچه در آسمان‌ها و آنچه در زمین است، فقط از آن اوست. کیست که (بتواند) بدون اجازه‌ی او نزدش شفاعت کند؟! از آنچه (شفیعان) پیش رو دارند
وَمَا خَلْفَهُمْ ۖ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ
و آنچه پشت سر گذاشته‌اند، آگاه است (و به آنان احاطه‌ی کامل دارد)، و جز آنچه (خود) خواسته است، (آنان) به ذره‌ای از دانش او دست نمی‌یابند. قلمرو (فرمانروایی
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ ۖ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾ لَا إِكْرَاهَ
و تدبیر) او، آسمان‌ها و زمین را فرا گرفته است، و نگهداری آن‌ها، وی را خسته نمی‌کند، و اوست که بلندمرتبه و بزرگ است. ۲۵۵ در (پذیرش) دین، هیچ اکراه
فِي الدِّينِ ۖ قَد تَّبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ ۚ فَمَن يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِن
و اجباری نیست؛ (زیرا راه) نجات و هدایت، از (راه) نابودی و گمراهی مشخص شده است. پس کسی که به طغیانگران کافر شود و به خدا
بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٦﴾
ایمان آورد، قطعاً به محکم‌ترین دستگیره چنگ زده که به هیچ وجه گسسته نمی‌شود، و خداوند، بسیار شنوا و داناست. ۲۵۶

اَللّٰهُ وَلِيُّ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمٰتِ إِلَى النُّورِ ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوٓا

خداوند، (تنها) سرپرست مؤمنان است که آنان را از تاریکی‌ها خارج می‌کند و به نور می‌رساند. و سرپرستان کافران،

أَوْلِيَآؤُهُمُ الطَّٰغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمٰتِ ۗ أُولَٰٓئِكَ أَصْحٰبُ

طغیان‌گران هستند که آنان را از نور خارج می‌کنند و به تاریکی‌ها می‌رسانند. آنان، اهل

النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خٰلِدُونَ ﴿۲۵۷﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَآجَّ إِبْرٰهِـۧمَ فِي رَبِّهِۦٓ أَنْ ءَاتٰىهُ

آتش‌اند (و) همیشه در آن خواهند ماند. ۲۵۷ آیا توجه نکرده‌ای به کسی که چون خدا به او فرمان‌روایی داده بود، (از روی تکبر و سرمستی،) با ابراهیم در باره‌ی

اللّٰهُ الْمُلْكَ ۘ إِذْ قَالَ إِبْرٰهِـۧمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِۦ وَيُمِيتُ ۙ قَالَ أَنَا۠ أُحْيِۦ

پروردگارش بحث و جدل می‌کرد (و ادعای خدایی داشت). در آن هنگام، ابراهیم گفت: «پروردگار من، کسی‌ست که زنده می‌کند و می‌میراند.» (او) گفت: «من (نیز) زنده

وَأُمِيتُ ۚ قَالَ إِبْرٰهِـۧمُ فَإِنَّ اللّٰهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا

می‌کنم و می‌میرانم.» ابراهیم گفت: «خداوند، خورشید را از مشرق می‌آورد. پس

مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ ۗ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِينَ ﴿۲۵۸﴾

(اگر می‌توانی،) آن را از مغرب بیاور.» و (بدین‌ترتیب،) آن کافر، درمانده و حیران شد. خداوند، مردم ستم‌کار را هدایت نمی‌کند. ۲۵۸

أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلٰى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوشِهَا ۖ قَالَ أَنّٰى يُحْيِۦ

یا ماجرای آن شخص (را دانستی) که از شهری که بام‌ها و دیوارهایش یکسر فروریخته بود، عبور کرد؟ (چون چشمش به استخوان‌های پوسیده‌ی مردگان آن شهر افتاد،)

هٰذِهِ اللّٰهُ بَعْدَ مَوْتِهَا ۖ فَأَمَاتَهُ اللّٰهُ مِاْئَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ ۖ قَالَ كَمْ

گفت: «چگونه خداوند این‌ها را پس از مرگشان زنده می‌کند؟» (در آن موقع،) خداوند او را صد سال میراند. سپس زنده‌اش کرد (و به او) فرمود: «چه مدت

لَبِثْتَ ۖ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۖ قَالَ بَل لَّبِثْتَ مِاْئَةَ عَامٍ

(در اینجا) درنگ کردی؟» عرض کرد: «یک روز، یا بخشی از یک روز درنگ کردم.» فرمود: «(این‌طور نیست؛) بلکه صد سال (در اینجا) درنگ کرده‌ای.

فَانظُرْ إِلٰى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ ۖ وَانظُرْ إِلٰى حِمَارِكَ

پس به غذا و نوشیدنی‌ات نگاه کن که تغییر نکرده است، و به الاغت بنگر (که چگونه استخوان‌هایش پراکنده و پوسیده شده است). و (این‌چنین کردیم)

وَلِنَجْعَلَكَ ءَايَةً لِّلنَّاسِ ۖ وَانظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا

تا تو را نشانه‌ای (برای برانگیخته شدن پس از مرگ) برای مردم قرار دهیم. و به استخوان‌ها (ی الاغت) نگاه کن که چگونه پیوندشان می‌دهیم و بر آن‌ها

لَحْمًا ۚ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُۥ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۲۵۹﴾

گوشت می‌پوشانیم.» هنگامی که (توانایی خدا بر زنده کردن مردگان) برایش روشن شد، گفت: «(اکنون) می‌دانم که خداوند بر هر کاری تواناست.» ۲۵۹

وَإِذْ قَالَ إِبْرٰهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِ الْمَوْتٰى ۖ قَالَ أَوَلَمْ تُؤْمِنْ ۖ قَالَ بَلٰى

زمانی (را یاد کن) که ابراهیم عرض کرد: «پروردگارا، به من نشان بده که چگونه مردگان را زنده می‌کنی؟» (خدا) فرمود: «مگر (به قدرت من بر آن) ایمان نیاورده‌ای؟» عرض کرد: «چرا؛

وَلٰكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قَلْبِي ۖ قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ

ولی برای این‌که دلم آرام گیرد(، می‌پرسم).» فرمود: «(برای گرفتن پاسخت،) چهار (نوع) پرنده بگیر و آن‌ها را نزد خود جمع و تکه تکه کن (و کوشت‌های‌شان را طوری مخلوط کن که

عَلٰى كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا ۚ وَاعْلَمْ أَنَّ اللّٰهَ

شناخته نشوند). سپس (آن را ده قسمت کن، و) بر هر کوه، قسمتی از آن‌ها را فرا ده. آنگاه صدایشان کن تا (به قدرت خدا زنده شوند و) به‌سرعت نزدت بیایند. و بدان که خدا

عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦٠﴾ مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ كَمَثَلِ

شکست‌ناپذیر و حکیم است.» ۲۶۰ حال کسانی که اموال‌شان را در راه خدا انفاق می‌کنند، مانند حال (کسی است که) دانه‌ای (کاشته) است، که (آن دانه،) هفت خوشه برویاند، که

حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ ۗ وَاللّٰهُ يُضٰعِفُ

در هر خوشه، صد دانه باشد، و (البته) خداوند آن را برای کسی که بخواهد، دو برابر می‌کند. و (فراتر از این، رحمت) خداوند، فراگیر، و (او) بسیار داناست(، و به کسی که

لِمَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦١﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ

صلاح بداند، بیش از این‌ها پاداش می‌دهد). ۲۶۱ کسانی که اموال‌شان را در راه خدا انفاق می‌کنند،

ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ

و در پی انفاق‌شان، منّت و آزاری روا نمی‌دارند پاداش‌شان را نزد پروردگارشان خواهند داشت، و نه ترسی آنان را فرامی‌گیرد

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٦٢﴾ قَوْلٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ

و نه اندوهگین خواهند شد. ۲۶۲ سخن پسندیده (برای رد کردن سائلان) و گذشت (از اصرار و بدزبانی‌شان)، بهتر از صدقه‌ای‌ست که در پی آن، آزار و اذیتی باشد. (آری،) خداوند

يَتْبَعُهَا أَذًى ۗ وَاللّٰهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ﴿٢٦٣﴾ يٰأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقٰتِكُمْ

بی‌نیاز و بردبار است(؛ پس شما نیز همچون او بخشنده باشید و در برابر رفتار بد نیازمندان بردباری کنید). ۲۶۳ ای مسلمانان، (ثواب) صدقه‌های خود را با

بِالْمَنِّ وَالْأَذٰى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ

منّت گذاشتن و آزار رساندن تباه نکنید؛ مانند آن که مالش را برای خودنمایی به مردم انفاق می‌کند و به خدا و روز قیامت ایمان ندارد. ج

الْآخِرِ ۖ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا

پس حال (انفاق) او، همچون سنگ صافی‌ست که (گرد و) خاکی بر آن نشسته و (بذری در آن نهاده شده و ناگاه) رگباری بر آن ببارد و آن را (به صورت سنگی) سخت و غیر حاصل‌خیز

لَا يَقْدِرُونَ عَلٰى شَيْءٍ مِمَّا كَسَبُوا ۗ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكٰفِرِينَ ﴿٢٦٤﴾

برجای گذارد. (ریاکاران نیز) از آنچه به دست می‌آورند، بهره‌ای ندارند. (آری،) خداوند، مردم کافر را هدایت نمی‌کند. ۲۶۴

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا مِّنْ

و (در مقابل آن گروه،) وضعیت (انفاق) کسانی که اموالشان را در طلب خشنودی خدا و برای ثابت نگه داشتن (نیت خالص) خود انفاق می‌کنند،

أَنفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ أُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِن

همچون باغی‌ست که بر جای بلندی قرار دارد و رگباری بر آن ببارد، و (به برکت آن باران خوب،) میوه‌اش را چندین برابر (معمول) بدهد. و اگر (هم) رگباری بر آن نبارد، باران ریز و سبکی (بر آن می‌بارد و محصولاتش به

لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٦٥﴾ أَيَوَدُّ أَحَدُكُمْ أَن تَكُونَ

بار خواهد نشست. به همین صورت، ثواب انفاق‌هایتان نیز به مقدار خلوص نیت‌هایتان وابسته است). خداوند به (حقیقت) کارهایتان بیناست. ۲۶۵ آیا یکی از شما دوست دارد باغی از درختان خرما و انگور داشته باشد که

لَهُ جَنَّةٌ مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِن كُلِّ

از زیر (درختان) آن، نهرها روان بوده، از هر نوع محصولی در آن داشته باشد، و در حالی که فرزندان

الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ

ناتوانی دارد، پیری او فرا رسد و (به شدت به آن باغ نیاز داشته باشد؛ ولی ناگهان) گردبادی آتشین به آن (باغ) برسد و (همه‌ی دارایی‌اش) در آتش بسوزد (و دیگر قدرت بازسازی آن را هم نداشته باشد؟

نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ ۗ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ

به همین ترتیب، پاداش کسانی که ریاکارانه انفاق می‌کنند، یا در پی آن، منّت و آزار روا می‌دارند، از بین خواهد رفت). خداوند این‌چنین آیات و نشانه‌ها را برایتان روشن می‌کند. باشد که بیندیشید.

﴿٢٦٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنفِقُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا

۲۶۶ ای مسلمانان، از چیزهای پاکیزه و مرغوب که (با تجارت و مانند آن) به دست آورده‌اید، و (نیز) از آنچه از زمین برایتان بیرون آوردیم، (مبلغ معینی از محصولات کشاورزی

لَكُم مِّنَ الْأَرْضِ ۖ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنفِقُونَ وَلَسْتُم بِآخِذِيهِ

و دامی و معدنی)، انفاق کنید، و برای (انفاق)، سراغ (اموال) پست و نامرغوب نروید که از آن انفاق کنید؛ در حالی که (اگر به خودتان بدهند،)

إِلَّا أَن تُغْمِضُوا فِيهِ ۚ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٢٦٧﴾ الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ

جز با چشم‌پوشی (و بی‌میلی) آن را می‌گیرید. و بدانید که خداوند، بی‌نیاز و شایسته‌ی ستایش است. ۲۶۷ (هنگام انفاق،) شیطان، شما را از

الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ ۖ وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا ۗ

فقر می‌ترساند و شما را به کارهای زشت (مانند بخل و خودداری از انفاق) امر می‌کند، و خداوند، به شما نوید آمرزش و فضل و عنایتی (بزرگ از جانب خودش) می‌دهد.

وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦٨﴾ يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَن يَشَاءُ ۚ وَمَن يُؤْتَ

(آری، رحمت) خداوند، فراگیر، و (او) بسیار داناست. ۲۶۸ (پاداش انفاق‌کنندگان راستین، حکمت است، و خدا) به هر که بخواهد، حکمت می‌دهد، و بی‌شک به هر کس حکمت داده شود،

الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا ۗ وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٢٦٩﴾

خیر و خوبی فراوانی (به او) داده شده است، و فقط خردمندان (این حقایق را درک می‌کنند و از آن) پند می‌گیرند. ۲۶۹

وَمَآ أَنفَقْتُم مِّن نَّفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُم مِّن نَّذْرٍ فَإِنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُهُۥ ۗ

(یا هر نیتی،) هر چیزی را انفاق کنید یا هر نذری به عهده بگیرید، خدا از آن باخبر است. (اما آنان که در راه خدا انفاق نمی‌کنند، یا به نذر خود عمل نمی‌کنند،

وَمَا لِلظَّٰلِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ ﴿٢٧٠﴾ إِن تُبْدُوا۟ ٱلصَّدَقَٰتِ فَنِعِمَّا هِىَ ۖ

یا مال خود را در راه گناه هزینه می‌کنند، ستم‌کارند، و این ستم‌کاران، هیچ یاوری ندارند.۲۷۰ اگر آشکارا صدقه دهید، (البته) کار خوبی‌ست،

وَإِن تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا ٱلْفُقَرَآءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ وَيُكَفِّرُ عَنكُم

و اگر آن را پنهان کنید و (مخفیانه) به نیازمندان دهید، برایتان بهتر است، و (خدا به واسطه‌ی این صدقه‌ی مخفیانه،) پاره‌ای از گناهان‌تان را می‌پوشاند

مِّن سَيِّـَٔاتِكُمْ ۗ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٧١﴾ لَّيْسَ عَلَيْكَ هُدَىٰهُمْ ع ۲

و از شما می‌زداید. (آری،) خداوند از کارهایتان آگاه است. ۲۷۱ هدایت آنان، بر عهده‌ی تو نیست؛ بلکه خدا هر که را بخواهد، هدایت می‌کند.

وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يَهْدِى مَن يَشَآءُ ۗ وَمَا تُنفِقُوا۟ مِنْ خَيْرٍ فَلِأَنفُسِكُمْ ۚ

(بنابراین، از خودداری‌شان از صدقه دادن یا صدقه‌ی همراه با ریا و منّت‌شان غمگین مشو.) هر مالی که انفاق می‌کنید، (نتیجه‌ی حقیقی‌اش تنها) برای خودتان است،

وَمَا تُنفِقُونَ إِلَّا ٱبْتِغَآءَ وَجْهِ ٱللَّهِ ۚ وَمَا تُنفِقُوا۟ مِنْ خَيْرٍ

و (شما مؤمنان) فقط در پی به دست آوردن خشنودی خداوند انفاق می‌کنید، و (پاداش) هر مالی که انفاق کنید،

يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٢﴾ لِلْفُقَرَآءِ ٱلَّذِينَ أُحْصِرُوا۟

کامل به شما داده می‌شود و از (حق) شما کم گذاشته نخواهد شد. ۲۷۲ (صدقات،) برای نیازمندانی‌ست که (به سبب خدمت) در راه خدا،

فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِى ٱلْأَرْضِ ۖ يَحْسَبُهُمُ

در تنگنا قرار گرفته‌اند و نمی‌توانند (برای تأمین معاش) سفر کنند. از شدت خویشتن‌داری (چنان‌اند که)

ٱلْجَاهِلُ أَغْنِيَآءَ مِنَ ٱلتَّعَفُّفِ ۚ تَعْرِفُهُم بِسِيمَٰهُمْ ۖ لَا يَسْـَٔلُونَ

فرد بی‌اطلاع، آنان را ثروتمند می‌پندارد؛ (ولی) آنان را از نشانه‌هایشان می‌شناسی. با اصرار، از مردم

ٱلنَّاسَ إِلْحَافًا ۗ وَمَا تُنفِقُوا۟ مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ ٱللَّهَ بِهِۦ عَلِيمٌ ﴿٢٧٣﴾ ٱلَّذِينَ

(چیزی) نمی‌خواهند. (پس بدانید که) هر مالی انفاق کنید، خداوند به‌خوبی از آن آگاه است. ۲۷۳ کسانی که

يُنفِقُونَ أَمْوَٰلَهُم بِٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ

اموالشان را در شب و روز، پنهان و آشکار، انفاق می‌کنند، پاداش‌شان را

أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٤﴾

نزد پروردگارشان خواهند داشت، و نه ترسی آنان را فرا می‌گیرد و نه اندوهگین خواهند شد. ۲۷۴

اَلَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبٰوا لَا يَقُومُونَ اِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطٰنُ

رباخواران، زندگیشان را فقط مانند رفتار کسی که شیطان به واسطه‌ی تماس با او دیوانه‌اش کرده، سامان می‌دهند!، و در آخرت نیزمانند چنین فردی از گورهایشان برمی‌خیزند. این (عدم تعادل روحی)بدین علت است که

مِنَ الْمَسِّ ۚ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوٓا اِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبٰوا ۘ وَاَحَلَّ اللّٰهُ الْبَيْعَ

آنان گفتند: «خرید و فروش صرفاً مانند رباست»؛ در حالی که خداوند، خرید و فروش را حلال، و ربا را حرام کرده است. (پس دست از رباخواری بردارید و بدانید که) هر کس که برایش پندی

وَحَرَّمَ الرِّبٰوا ۚ فَمَنْ جَآءَهٗ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهٖ فَانْتَهٰى فَلَهٗ مَا سَلَفَ وَاَمْرُهٗٓ

از سوی پروردگارش بیاید و (از کار ناشایستش) دست بردارد (و توبه کند)، آنچه در گذشته اتفاق افتاده، برای خودش است و (گذشته‌اش بخشیده می‌شود، و تصمیم‌گیری در باره‌ی) کارش، با خداست. و (اگر خدا بخواهد،

اِلَى اللّٰهِ ۖ وَمَنْ عَادَ فَاُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خٰلِدُونَ ﴿۲۷۵﴾ يَمْحَقُ

به کلی او را می‌بخشد، و اگر صلاح بداند، قضا و کفّاره بر او واجب می‌کند؛ ولی) کسانی که (با آگاهی و به‌عمد به گناهانشان) برگردند، اهل آتش‌اند (و) همیشه در آن خواهند ماند. ۲۷۵ خداوند،

اللّٰهُ الرِّبٰوا وَيُرْبِي الصَّدَقٰتِ ۗ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ اَثِيمٍ ﴿۲۷۶﴾ اِنَّ

(سود) ربا را به تدریج نابود می‌کند و (پاداش) صدقات را می‌افزاید. (رباخوار، ناسپاس و گنه‌کار است) و خداوند هیچ فرد ناسپاس و گناه‌کاری را دوست ندارد. ۲۷۶ کسانی که

الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ لَهُمْ

ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند و نماز را کامل و بی نقص به جای آوردند و (از مال خود) انفاق کردند (چه واجب باشد و چه مستحب)، پاداش خود را

اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۲۷۷﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ

نزد پروردگارشان خواهند داشت و نه ترسی آنان را فرامی‌گیرد و نه اندوهگین خواهند شد. ۲۷۷ ای مسلمانان،

اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبٰٓوا اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۲۷۸﴾ فَاِنْ

خود را از (عذاب) خدا در امان نگه دارید و اگر (حقیقتاً) مؤمن هستید، آنچه را که از ربا مانده، رها کنید (و از بدهکاران مطالبه نکنید). ۲۷۸ اگر چنین

لَمْ تَفْعَلُوا فَاْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللّٰهِ وَرَسُولِهٖ ۚ وَاِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ

نکردید، پس به (اعلام) جنگی (بزرگ) با خدا و پیامبرش یقین کنید! و اگر توبه کنید، اصل سرمایه‌هایتان برای خودتان است.

اَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿۲۷۹﴾ وَاِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ اِلٰى

(بدین‌ترتیب،) نه (با گرفتن ربا) ستم می‌کنید، و نه (با از بین رفتن اصل سرمایه‌تان) ستم می‌بینید. ۲۷۹ اگر (در میان بدهکارانتان،) فرد تنگ‌دستی بود، تا وقت توانایی‌اش

مَيْسَرَةٍ ۚ وَاَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۲۸۰﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا

(به او) فرصت دهید؛ و اگر بدانید، (گذشت از طلب و) صدقه دادن شما (به بنده‌کار)، برایتان بهتر است. ۲۸۰ خودتان را از (سختی) روزی

تُرْجَعُونَ فِيهِ اِلَى اللّٰهِ ۖ ثُمَّ تُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۲۸۱﴾

حفظ کنید که در آن روز نزد خدا بازگردانده می‌شوید. آنگاه کارهای هر کس به طور کامل به او داده می‌شود و از (حق) آنان کم گذاشته نخواهد شد. ۲۸۱

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِذَا تَدَايَنتُم بِدَيْنٍ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَٱكْتُبُوهُ ۚ

ای مسلمانان، هرگاه معامله‌ای کردید و برای آن تا زمان معینی به یکدیگر قرضی دادید، آن (قرض) را بنویسید،

وَلْيَكْتُب بَّيْنَكُمْ كَاتِبٌۢ بِٱلْعَدْلِ ۚ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَن يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ

و باید نویسنده‌ای (سند آن را) عادلانه در بین شما بنویسد، و نویسنده به شکرانه‌ی این‌که خدا به او (خواندن و نوشتن) آموخته است، نباید از نوشتن خودداری کند.

ٱللَّهُ ۚ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ ٱلَّذِى عَلَيْهِ ٱلْحَقُّ وَلْيَتَّقِ ٱللَّهَ رَبَّهُۥ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ

بنابراین (اگر از او خواسته شد که بنویسد)، باید بنویسد، و بدهکار باید (شرح بدهی خود را) املا کند و خود را از (خشم) خداوند که پروردگارش است، در امان نگه دارد

شَيْـًٔا ۚ فَإِن كَانَ ٱلَّذِى عَلَيْهِ ٱلْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ

و چیزی از آن را کم نگذارد، و اگر بدهکار سفیه باشد (و ندانند مالش را در چه راهی صرف کند)، یا (مانند کودک و دیوانه، از نظر عقلی) ناتوان باشد، یا

أَن يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُۥ بِٱلْعَدْلِ ۚ وَٱسْتَشْهِدُوا۟ شَهِيدَيْنِ مِن

(به جهاتی مانند مشکل در سخن گفتن) نتواند املا کند، باید سرپرستش عادلانه املا کند. و (هنگام تنظیم سند،) از

رِّجَالِكُمْ ۖ فَإِن لَّمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَٱمْرَأَتَانِ مِمَّن تَرْضَوْنَ مِنَ

مردان‌تان دو شاهد بگیرید، و اگر دو مرد حضور نداشتند، یک مرد و دو زن از میان کواهانی که (به عدالت آنان) رضایت دارید،

ٱلشُّهَدَآءِ أَن تَضِلَّ إِحْدَىٰهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَىٰهُمَا ٱلْأُخْرَىٰ ۚ وَلَا يَأْبَ

(به گواهی بگیرید) تا در صورت فراموشی یکی از آن دو (زن)، آن دیگری یادآوری کند. و هنگامی که گواهان

ٱلشُّهَدَآءُ إِذَا مَا دُعُوا۟ ۚ وَلَا تَسْـَٔمُوٓا۟ أَن تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰٓ أَجَلِهِۦ ۚ

(برای گواهی بر معامله یا شهادت در دادگاه) فراخوانده شوند، نباید خودداری کنند. و از نوشتن بدهی، چه کوچک باشد، چه بزرگ، خسته نشوید تا سررسیدش (فرا رسد).

ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ عِندَ ٱللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَٰدَةِ وَأَدْنَىٰٓ أَلَّا تَرْتَابُوٓا۟ إِلَّآ أَن تَكُونَ

این (روش)، نزد خداوند، عادلانه‌تر، و برای گواهی (در دادگاه)، استوارتر، و برای جلوگیری از شک و تردیدتان، (به احتیاط) نزدیکتر است؛

تِجَٰرَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا ۗ

مگر این‌که معامله‌ای نقدی باشد که در میان خودتان (دست به دست) می‌گردانید. در این صورت، گناهی بر شما نیست که آن را ننویسید،

وَأَشْهِدُوٓا۟ إِذَا تَبَايَعْتُمْ ۖ وَلَا يُضَآرَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ ۚ وَإِن تَفْعَلُوا۟

و (بهتر است) هنگامی که خرید و فروش می‌کنید، گواه بگیرید، و هیچ نویسنده و شاهدی (در داد و ستد) نباید زیان ببیند، و اگر چنین کنید (و به آنان زیانی برسانید)،

فَإِنَّهُۥ فُسُوقٌۢ بِكُمْ ۗ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ۖ وَيُعَلِّمُكُمُ ٱللَّهُ ۗ وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٨٢﴾

نافرمانی و گناهی از شما سر زده است، و خود را از (عذاب) خدا در امان نگه دارید. خداوند، (امور دین و احکام را) به شما می‌آموزد، و خداوند، هر چیزی را به‌خوبی می‌داند. ۲۸۲

وَإِن كُنتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَٰنٌ مَّقْبُوضَةٌ ۖ فَإِنْ أَمِنَ

اگر در سفر بودید و نویسنده‌ای نیافتید، وثیقه‌ی گرفته‌شده(، به جای سند و شاهد است). و اگر یکدیگر را امین شمردید (و طلب‌کار به سبب

بَعْضُكُم بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي اؤْتُمِنَ أَمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ ۗ وَلَا تَكْتُمُوا

دین‌داری بدهکار از او وثیقه نگرفت)، باید کسی که امین شمرده شده، امانتش را برگرداند و خود را از (خشم) خدا، مالک و صاحب‌اختیارش، حفظ کند. و (ای شاهدان، وقتی برای

الشَّهَادَةَ ۚ وَمَن يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ قَلْبُهُ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨٣﴾

گواهی دادن به دادگاه دعوت شدید،) گواهی را کتمان نکنید، و هر کس آن را کتمان کند، در حقیقت قلبش گناه‌کار است. (آری،) خداوند از کارهایتان به‌خوبی آگاه است. ۲۸۳

لِّلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَإِن تُبْدُوا مَا فِي أَنفُسِكُمْ

آنچه در آسمان‌ها و آنچه در زمین است، فقط از آنِ خداست. (پس) آنچه را که در دل‌هایتان است، چه آشکار کنید

أَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبْكُم بِهِ اللَّهُ ۖ فَيَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ ۗ

و چه پنهان، خداوند بر طبق آن، شما را به حساب می‌کشد. آنگاه هر که را بخواهد (و شایسته بداند)، می‌آمرزد، و هر کس را که بخواهد (و سزاوار ببیند)، عذاب می‌کند.

وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٨٤﴾ ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِن رَّبِّهِ

(آری) خداوند بر هر کاری تواناست. ۲۸۴ پیامبر به آنچه از سوی پروردگارش بر او نازل شد، ایمان آورد

وَالْمُؤْمِنُونَ ۚ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ

و مؤمنان (حقیقی نیز همین‌طور). همگی به خدا و فرشتگان و کتابها و پیامبرانش ایمان آوردند (و می‌گویند: در اعتقاد به نبوت،) بین هیچ‌یک

بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ ۚ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۖ غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٥﴾

از پیامبرانش فرق نمی‌گذاریم. و گفتند: «(فرمان خدا را) شنیدیم و اطاعت کردیم. پروردگارا، آمرزشت را (می‌طلبیم)، و بازگشت (همه) فقط به‌سوی توست.» ۲۸۵

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۚ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ۗ

خداوند به هر کس تنها به اندازه‌ی توانش تکلیف می‌کند. آنچه (از کارهای شایسته) کرده، تنها به سود خودش، و آنچه (از کارهای ناشایست) انجام داده، تنها به ضرر خودش

رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِن نَّسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا

است.(پیامبر و مؤمنان می‌گویند:) پروردگارا، اگر (دستورهایت را) فراموش کردیم، یا خطا کردیم، ما را مؤاخذه نکن. پروردگارا، تکلیف دشواری را بر (دوش) ما نگذار؛ همان‌طور که بر

حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ ۖ وَاعْفُ

(دوش) پیشینیان ما نهادی. پروردگارا، آنچه را که طاقتش را نداریم، بر ما مقرر نکن. ما را ببخش

عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا ۚ أَنتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٦﴾

و بیامرز و بر ما رحم کن؛ زیرا سرپرست ما، تو هستی. پس ما را یاری کن و بر کافران پیروز فرما. ۲۸۶

سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ مَدَنِيَّةٌ ۲۰۰ آیاتُها

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند بخشنده‌ی مهربان

الٓمٓ ۱ اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۲ نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ

الف، لام، میم (از حروف مقطعه و رمزی میان خدا و پیامبر است). ۱ ـ الله، است که جز او معبودی نیست. زنده (ی حقیقی و دائمی) است و پیوسته (از آفریده‌هایش) مراقبت و (به آنها) رسیدگی می‌کند. ۲ این کتاب را که سراسر ز

مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَاَنْزَلَ التَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيلَ ۳ مِنْ قَبْلُ هُدًى لِلنَّاسِ

حق است، بر تو نازل کرد؛ در حالی که کتب آسمانی پیش از خود را تصدیق می‌کند، و تورات و انجیل را پیش از این برای هدایت مردم نازل کرد،

وَاَنْزَلَ الْفُرْقَانَ ۗ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۗ وَاللّٰهُ

و جداکننده‌ی حق از باطل را نازل کرد. کسانی که به آیات و نشانه‌های خدا کفر ورزیدند، عذاب شدیدی دارند، و خداوند،

عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ۴ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَخْفٰى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَآءِ ۵

شکست‌ناپذیر و مجازات‌کننده‌ی (کافران) است. ۳ و ۴ مسلّماً در زمین و آسمان، چیزی بر خدا پوشیده نیست. ۵

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْاَرْحَامِ كَيْفَ يَشَآءُ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

او کسی‌ست که هر طور که بخواهد، به شما در رحم‌های مادران‌تان) شکل و صورت می‌دهد. هیچ معبودی جز آن (خدای) شکست‌ناپذیر و حکیم نیست.

۶ هُوَ الَّذِي اَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتٰبَ مِنْهُ اٰيٰتٌ مُحْكَمٰتٌ هُنَّ اُمُّ الْكِتٰبِ وَاُخَرُ

۶ او کسی‌ست که این کتاب را بر تو نازل کرد: (کتابی که) بخشی از آن، آیات صریح و روشن است که آن‌ها اساس کتاب‌اند. و بخش دیگر،

مُتَشٰبِهٰتٌ ۚ فَاَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَآءَ الْفِتْنَةِ

(آیات) تأویل‌پذیر است. حال، کسانی که در دل‌هایشان انحرافی وجود دارد، به علت فتنه‌جویی و طلب تأویل (دلخواه خود از) آن،

وَابْتِغَآءَ تَاْوِيلِهِ ۗ وَمَا يَعْلَمُ تَاْوِيلَهُ اِلَّا اللّٰهُ ۘ وَالرّٰسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ اٰمَنَّا

از آیات تأویل‌پذیرش پیروی می‌کنند؛ در حالی که فقط خداوند، تأویل آن (گروه از آیات) را می‌داند. (ولی در مقابل آن بیماردلان، کسانی که در علم و دانش، ثابت و استوار شده‌اند،

بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا ۗ وَمَا يَذَّكَّرُ اِلَّآ اُولُوا الْاَلْبَابِ ۷ رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا

(با تسلیم در برابر همه‌ی آیات محکم و متشابه) می‌گویند: «به آن ایمان آوردیم، همه از جانب پروردگارمان است.» (آری،) تنها خردمندان پند می‌گیرند. ۷ (آن استوران در دانش می‌گویند:) «پروردگارا،

بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ ۸ رَبَّنَآ

پس از آن‌که ما را هدایت کردی، دل‌هایمان را منحرف نکن و رحمتی از جانب خود به ما عطا کن (تا بر ایمان خود ثابت بمانیم)؛ زیرا تو بسیار بخشنده‌ای؛ ۸ پروردگارا،

اِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ ۚ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ۹

تو مردم را به سبب (جزا دادن در) روزی که هیچ شکی در (رُخ‌دادن) آن نیست، جمع خواهی کرد(و در آن روز فقط کسی که مشمول رحمت تو باشد، نجات خواهد یافت. آری،) خداوند خلف وعده نمی‌کند.» ۹

اِنَّ الَّذينَ كَفَروا لَن تُغنِيَ عَنهُم اَموالُهُم وَلا اَولادُهُم مِنَ اللّٰهِ شَيـًٔا ۚ
اموال و فرزندان کافران، هیچ چیز از (عذاب) خدا را از آنان دفع نخواهد کرد،
وَاُولٰٓئِكَ هُم وَقودُ النّارِ ﴿۱۰﴾ كَدَأبِ ءالِ فِرعَونَ وَالَّذينَ مِن قَبلِهِم ۚ
و آنان‌اند که هیزم آتش (جهنم) هستند. ۱۰ (شیوه‌ی این کافران،) مانند شیوه‌ی فرعونیان و پیشینیان آنان (است) که
كَذَّبوا بِـٔايـٰتِنا فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنوبِهِم ۗ وَاللّٰهُ شَديدُ العِقابِ ﴿۱۱﴾ قُل
آیات و نشانه‌های ما را دروغ شمردند؛ بنابراین،خداوند، آنان را به سزای گناهان‌شان مجازات کرد. (ای،) خداوند به‌سختی کیفر و مجازات می‌کند. ۱۱ به کافران بگو:
لِلَّذينَ كَفَروا سَتُغلَبونَ وَتُحشَرونَ اِلىٰ جَهَنَّمَ ۖ وَبِئسَ المِهادُ ﴿۱۲﴾
«به‌زودی (از مسلمانان) شکست می‌خورید و (در آخرت) جمع و به سوی دوزخ روان خواهید شد، و چه بستر بدی (برای استراحت) است!» ۱۲
قَد كانَ لَكُم ءايَةٌ فى فِئَتَينِ التَقَتا ۖ فِئَةٌ تُقـٰتِلُ فى سَبيلِ اللّٰهِ
بی‌شک در دو گروهی که (در جنگ بدر) با هم روبه‌رو شدند، برای شما نشانه‌ای (از قدرت خدا) وجود دارد. یک گروه، در راه خدا می‌جنگیدند،
وَاُخرىٰ كافِرَةٌ يَرَونَهُم مِثلَيهِم رَأىَ العَينِ ۚ وَاللّٰهُ يُؤَيِّدُ بِنَصرِهِ مَن
و گروه دیگر، کافران بودند که (به امداد الهی،) مسلمانان را دوبرابر (لشکر خود) می‌دیدند. (پس در دل‌هایشان ترس و وحشت افتاد، و این) دیدن، با چشم (خودشان بود، نه پندار. آری،)
يَشاۤءُ ۗ اِنَّ فى ذٰلِكَ لَعِبرَةً لِاُولِى الاَبصـٰرِ ﴿۱۳﴾ زُيِّنَ لِلنّاسِ حُبُّ
خداوند با یاری‌اش، هر که را بخواهد، نیرومند می‌کند. قطعاً در این (ماجرا)، برای صاحبان بینش، عبرتی‌ست. ۱۳ عشق به
الشَّهَوٰتِ مِنَ النِّسـَٓاءِ وَالبَنينَ وَالقَنـٰطيرِ المُقَنطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ
تمایلات نفسانی از قبیل (علاقه به) زنان و فرزندان و اموال فراوان مانند طلا
وَالفِضَّةِ وَالخَيلِ المُسَوَّمَةِ وَالاَنعـٰمِ وَالحَرثِ ۗ ذٰلِكَ مَتـٰعُ الحَيوٰةِ
و نقره و (مرکب‌های ممتازی همچون) اسب‌های نشاندار و دامها و کشتزار(ها)، برای مردم آراسته شده است. (البته) این‌ها وسیله‌ی بهره‌مندی (از) زندگی
الدُّنيا ۖ وَاللّٰهُ عِندَهُ حُسنُ المَـٔابِ ﴿۱۴﴾ قُل اَؤُنَبِّئُكُم بِخَيرٍ مِن ذٰلِكُم ۚ
دنیاست؛ (حال آن‌که) سرانجام نیکو نزد خداست. ۱۴ بگو: «آیا (می‌خواهید) شما را از بهتر از این (سرمایه‌های مادی) آگاه کنم؟
لِلَّذينَ اتَّقَوا عِندَ رَبِّهِم جَنّـٰتٌ تَجرى مِن تَحتِهَا الاَنهـٰرُ خـٰلِدينَ
کسانی که خود را (از خشم خدا) حفظ کردند، نزد پروردگارشان بهشت‌هایی دارند که رودهایی از زیر (درختان) آن جاری‌ست و همیشه در آن خواهند ماند، و (نیز) همسرانی دارند
فيها وَاَزوٰجٌ مُطَهَّرَةٌ وَرِضوٰنٌ مِنَ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ بَصيرٌ بِالعِبادِ ﴿۱۵﴾
که (از هر ناپاکی ظاهری و باطنی) پاک شده‌اند، و (بالاتر از همه،) خشنودی خدا را خواهند داشت. (آری،) خداوند به بندگانش بیناست (و می‌داند هر یک مستحق چه جزایی هستند).» ۱۵

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَآ إِنَّنَآ ءَامَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٦﴾

(افراد باتقوا) کسانی (هستند) که می‌گویند: «پروردگارا، ما ایمان آوردیم؛ پس گناهانمان را بیامرز و ما را از عذاب آتش حفظ کن.»؛ ۱۶

الصَّٰبِرِينَ وَالصَّٰدِقِينَ وَالْقَٰنِتِينَ وَالْمُنفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ

(همان‌ها) که صابر و راستگو و فرمانبردار و انفاق کننده‌اند و در سحرگاهان (از خداوند) آمرزش می‌خواهند.

﴿١٧﴾ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَٰٓئِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَآئِمًۢا

۱۷ خداوند، در حالی که برپادارنده‌ی عدل است، گواهی می‌دهد که هیچ معبودی جز او وجود ندارد، و فرشتگان (که مأمور اجرای دستورهای خدا هستند) و دانشمندان (الهی که از حقایق باخبرند، همه ج

بِالْقِسْطِ ۚ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾ إِنَّ الدِّينَ عِندَ اللَّهِ الْإِسْلَٰمُ

گواهی می‌دهند که خداوند شریکی ندارد. پس چگونه برای او شریکی قرار می‌دهند؟ هرگز! هیچ معبودی جز آن (خدای) شکست‌ناپذیر و حکیم وجود ندارد. ۱۸ دین (پسندیده) نزد خدا (که همه‌ی پیامبران

وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَٰبَ إِلَّا مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًۢا

به آن مأمور بودند)، تسلیم شدن (در برابر خدا) است؛ (نه آنچه اهل کتاب می‌گویند،) و اهل کتاب، تنها پس از حاصل شدن علم و آگاهی (از حقیقت) برایشان، به سبب ستم و حسادتی که بین‌شان بود،

بَيْنَهُمْ ۗ وَمَن يَكْفُرْ بِـَٔايَٰتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩﴾ فَإِنْ

(در باره‌ی دین) دچار اختلاف شدند. هر کس به آیات خدا کفر ورزد، (خداوند به حسابش خواهد رسید؛ زیرا) خداوند، (اعمال بندگان را) به‌سرعت محاسبه می‌کند. ۱۹ اگر

حَآجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ ۗ وَقُل لِّلَّذِينَ أُوتُوا

(اهل کتاب) با تو (در این باره) بحث و جدل کردند، بگو: من وجودم را تسلیم خدا کرده‌ام، و هر که مرا پیروی کرده (نیز تسلیم خدا شده است)؛

الْكِتَٰبَ وَالْأُمِّيِّـۧنَ ءَأَسْلَمْتُمْ ۚ فَإِنْ أَسْلَمُوا۟ فَقَدِ اهْتَدَوا۟ ۖ وَّإِن تَوَلَّوْا۟

و به اهل کتاب و درس‌ناخواندگان (مشرك) بگو: آیا (با ایمان آوردن،) تسلیم (خدا شده‌اید؟ اگر تسلیم شوند، قطعاً هدایت می‌یابند،

فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَٰغُ ۗ وَاللَّهُ بَصِيرٌۢ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ

و اگر روی گردانند (؛ غمگین نشو؛ زیرا) وظیفه‌ی تو فقط رساندن پیام (خدا به آنان) است، و خداوند به تمام بندگان بیناست(و می‌داند در باره‌ی هر یک چه حکمی کند). ۲۰ کسانی که به آیات

بِـَٔايَٰتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّـۧنَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ

و نشانه‌های خدا کفر می‌ورزند و پیامبران را می‌کشند، در حالی که هیچ حقی (بر این کار) ندارند، و (نیز) کسانی از مردم را که

بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢١﴾ أُو۟لَٰٓئِكَ الَّذِينَ

به عدالت فرمان می‌دهند، می‌کشند، پس آنان را به عذابی دردناک مژده بده! ۲۱ آنان، کسانی هستند که

حَبِطَتْ أَعْمَٰلُهُمْ فِى الدُّنْيَا وَالْـَٔاخِرَةِ ۖ وَمَا لَهُم مِّن نَّٰصِرِينَ ﴿٢٢﴾

کارهای (خوب) ایشان، در دنیا و آخرت نابود شده است و هیچ یاوری (در قیامت برای شفاعت و دفع عذاب) نخواهند داشت. ۲۲

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ

آیا به کسانی که (به علت تحریف تورات، تنها) بهره‌ای از (آن) کتاب به آنان داده شده، توجه نکردی که به کتاب خدا (یعنی قرآن یا تورات) فراخوانده می‌شوند تا میان‌شان

بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ وَهُم مُّعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَن تَمَسَّنَا

داوری کند، و گروهی از آنان، (از قبول این داوری) روی‌گردان می‌شوند؟! ﴿٢٣﴾ و (البته) آنان (به‌عادت) روی‌گردان هستند. ۲۳ این (روی‌گردانی،) به‌این سبب است که آنان گفتند: «(در

النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ ۖ وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِم مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾

قیامت) فقط چند روزی آتش به ما خواهد رسید.» و دروغ‌بافی‌هایشان، آنان را در دین‌شان فریفته است. ﴿٢٤﴾ و آن را جزئی از اعتقادات دینی خود پنداشته‌اند). ۲۴

فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ

در این صورت، (وضعیتشان) چگونه خواهد بود آنگاه که آنان را در روزی که هیچ تردیدی در (وقوع) آن نیست، گرد آوریم و کارهای هر کس به‌طورکامل به او داده می‌شود؟! در حالیکه

لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَن تَشَاءُ وَتَنزِعُ

مورد ستم قرار نمی‌گیرند. ۲۵ بگو: خداوندا، ای مالک فرمان‌روایی، به هر که بخواهی، فرمان‌روایی می‌دهی، و از هر که بخواهی،

الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ ۖ بِيَدِكَ الْخَيْرُ ۖ إِنَّكَ

فرمان‌روایی را می‌گیری، و هر که را بخواهی، عزت می‌دهی، و هر که را بخواهی، خوار می‌کنی. تمام خوبی‌ها تنها به دست توست؛ زیرا تو

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ ۖ

بر هر کاری توانایی. ۲۶ (با آمدن بهار، از ساعات شب می‌کاهی و) شب را در روز داخل می‌کنی، و (با آمدن پاییز، از ساعات روز می‌کاهی و) روز را در شب داخل می‌کنی،

وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ ۖ وَتَرْزُقُ مَن تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾

و (موجود) زنده را از (مواد) بی‌جان بیرون می‌آوری، و (مواد) بی‌جان را از (موجود) زنده خارج می‌کنی، و به هر که بخواهی، بی‌شمار روزی می‌دهی. ۲۷

لَّا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۖ وَمَن يَفْعَلْ

مؤمنان نباید کافران را به‌جای مؤمنان (دیگر)، دوست و یاور انتخاب کنند، و هر کس چنین کند،

ذَٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَن تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً ۗ وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ

(دیگر) هیچ رابطه‌ای با خدا نخواهد داشت؛ مگر این‌که (از آنان خیلی بیمناک باشید و) بخواهید خود را از (شرّ) آنان حفظ کنید و تقیه نمایید؛ که در این صورت می‌توانید در ظاهر به آنان اظهار محبت

نَفْسَهُ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٢٨﴾ قُلْ إِن تُخْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ يَعْلَمْهُ

کنید). خداوند، شما را از (غضب) خود می‌ترساند؛ ولی این ترساندن به سبب این است که) بازگشت (همه) فقط به‌سوی خداست. ۲۸ بگو: اگر آنچه را که در سینه دارید، پنهان یا آشکار کنید، خداوند

اللَّهُ ۗ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

آن را می‌داند. و آنچه را که در آسمان‌ها و زمین است، می‌داند، و خداوند بر هر کاری تواناست. ۲۹

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوٓءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ

روزی (را به یاد آور) که هر کس هر کار خوب و بدی را که کرده، حاضر می‌یابد. در آن حال آرزو می‌کند که ای‌کاش

بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا ۗ وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ ۗ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣٠﴾

بین او و آن (اعمال ناشایست)، فاصله‌ی (زیادی) بود. خداوند، شما را از (غضب) خود می‌ترساند؛ ولی این ترساندن برای این است که خداوند با بندگان بسیار مهربان است. ۳۰

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللَّهُ

بگو: اگر خدا را دوست دارید، از من پیروی کنید تا خدا (نیز) شما را دوست بدارد و گناهان‌تان را بیامرزد (آری)، خداوند

غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣١﴾ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ ۖ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾

بسیار آمرزنده و مهربان است. ۳۱ بگو: از خدا و پیامبر اطاعت کنید. پس اگر پشت کنند، (کافرند، و) خداوند، کافران را دوست ندارد. ۳۲

إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰٓ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَٰهِيمَ وَآلَ عِمْرَٰنَ عَلَى الْعَٰلَمِينَ ﴿٣٣﴾

خداوند، آدم و نوح و خاندان ابراهیم و خاندان عمران را بر جهانیان برتری داد و (از میان‌شان) برگزید. ۳۳

ذُرِّيَّةًۢ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾ إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَٰنَ رَبِّ إِنِّي

(این برتری و انتخاب، برای همه‌ی آن برگزیده‌ها وجود دارد؛ زیرا آنان،) نسلی یکدست و همسان هستند. (و این گزینش، بدان سبب است که) خداوند (راستی ساختارشان را) به‌خوبی می‌شنود و از پاکی آنچه در دل دارند) به‌خوبی آگاه است. ۳۴

نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي ۖ إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا

زمانی (را یاد کن) که همسر عمران گفت: پروردگارا، من نذر کردم که آنچه در شکم دارم، برای (خدمت و بندگی در خانه‌ی) تو (و از تحت ولایت من) آزاد شود. پس از من بپذیر؛ (زیرا) این تو هستی که (دعایم را) شنوا (و نیتم) به‌خوبی آگاهی. ۳۵

وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَآ أُنْثَىٰ ۗ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ وَلَيْسَ الذَّكَرُ

هنگامی که او را به دنیا آورد، (با حسرت) گفت: پروردگارا، من دختر به دنیا آورده‌ام (و نمی‌تواند مانند پسر در معبد خدمت کند.» (البته) خدا بهتر می‌دانست که او چه به دنیا آورده است. و (البته اگر همسر عمران می‌دانست که هیچ) پسری

كَالْأُنْثَىٰ ۖ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَٰنِ الرَّجِيمِ

مانند (این) دختر نیست (؛ حسرت نمی‌خورد) و (به خداوند عرض کرد:) من او را مریم (یعنی بانوی عبادت‌پیشه) نامیدم. و من، او و نسلش را از (شرّ) شیطان راندشده در پناه تو قرار می‌دهم.»

﴿٣٦﴾ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْۢبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا ۖ كُلَّمَا

۳۶ پروردگار وی (نیز دعایش را اجابت کرد، و) مریم را به نیکویی (برای عبادت در معبد) پذیرفت و او را به‌نیکویی (در پناه خود و دور از وسوسه‌ی شیطان) رشد داد و (زکریا را به سرپرستی‌اش گماشت. هر زمان که

دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا ۖ قَالَ يَٰمَرْيَمُ أَنَّىٰ لَكِ هَٰذَا ۖ

(زکریا در عبادتگاه خصوصی نزد مریم می‌رفت، رزقی (غیر متعارف) نزد او می‌یافت. (یک بار) گفت: «ای مریم، این (روزی) از کجا برایت آمده است؟»

قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۖ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾

گفت: «این از جانب خداست. خدا به هرکه بخواهد، بی‌شمار روزی می‌دهد.» ۳۷

هُنالِكَ دَعا زَكَرِيّا رَبَّهُ ۖ قالَ رَبِّ هَب لي مِن لَدُنكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۖ إِنَّكَ
در آن زمان، زکریا (آرزو کرد فرزندی مانند مریم داشته باشد.پس) پروردگارش را خواند (و) عرض کرد: «پروردگارا، از نزد خودت فرزند دل‌پسند و پاکی به من ببخش؛ که تو

سَميعُ الدُّعاءِ ﴿۳۸﴾ فَنادَتهُ المَلـٰئِكَةُ وَهُوَ قائِمٌ يُصَلّي فِي المِحرابِ أَنَّ اللَّهَ
دعا را اجابت می‌کنی.» ۳۸ پس (خداوند، دعایش را مستجاب کرد،) و در حالی که در عبادتگاه خصوصی به نماز ایستاده بود، فرشتگان او را ندا دادند: «خداوند،

يُبَشِّرُكَ بِيَحيىٰ مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصورًا وَنَبِيًّا مِنَ
تو را به (میلاد) یحیی مژده می‌دهد که مخلوق خاص خدا (یعنی حضرت عیسی) را تصدیق می‌کند و سرور و آقای مردم) و خویشتن‌دار و پیامبری

الصّـٰلِحينَ ﴿۳۹﴾ قالَ رَبِّ أَنّىٰ يَكونُ لي غُلـٰمٌ وَقَد بَلَغَنِيَ الكِبَرُ وَامرَأَتي
از شایستگان است.» ۳۹ (زکریّا با تعجب) عرض کرد: «پروردگارا، چگونه پسری خواهم داشت؛ در حالی که پیری (و ناتوانی) به من رسیده و همسرم

عاقِرٌ ۖ قالَ كَذٰلِكَ اللَّهُ يَفعَلُ ما يَشاءُ ﴿۴۰﴾ قالَ رَبِّ اجعَل لي ءايَةً ۚ قالَ
نازاست؟!» (فرشته‌ای از جانب خدا) گفت: «(فرمان) این‌چنین (است.) خداوند، هر کاری بخواهد، می‌کند.» ۴۰ (زکریا) عرض کرد: «پروردگارا، برای من نشانه‌ای (از اجابت دعایم

ءايَتُكَ أَلّا تُكَلِّمَ النّاسَ ثَلـٰثَةَ أَيّامٍ إِلّا رَمزًا ۗ وَاذكُر رَبَّكَ كَثيرًا
و باردار شدن همسرم به یحیی) قرار ده.» (خدا) فرمود: «نشانه‌ی تو این است که سه روز جز با رمز و اشاره نمی‌توانی با مردم سخن بگویی، و (می‌توانی ذکر خدا را بگویی. پس)

وَسَبِّح بِالعَشِيِّ وَالإِبكـٰرِ ﴿۴۱﴾ وَإِذ قالَتِ المَلـٰئِكَةُ يـٰمَريَمُ إِنَّ اللَّهَ اصطَفىٰكِ
پروردگارت را بسیار یاد کن و تسبیح و عصر (او را از هر بدی) منزه شمار.» ۴۱ زمانی (را یاد کن) که فرشتگان گفتند: «ای مریم، خداوند تو را برگزیده و (از پلیدی‌های

وَطَهَّرَكِ وَاصطَفىٰكِ عَلىٰ نِسآءِ العـٰلَمينَ ﴿۴۲﴾ يـٰمَريَمُ اقنُتي لِرَبِّكِ وَاسجُدي
جسمی و روحی) پاک کرده و بر زنان جهان (زمان خودت) برتری داده و (از میان‌شان) برگزیده است؛ ۴۲ ای مریم، از پروردگارت (خاضعانه) فرمان ببر و به سجده رو

وَاركَعي مَعَ الرّـٰكِعينَ ﴿۴۳﴾ ذٰلِكَ مِن أَنبآءِ الغَيبِ نوحيهِ إِلَيكَ ۖ وَما كُنتَ
و همراه رکوع کنندگان رکوع کن.» ۴۳ این (ماجرا)، از اخبارغیبی‌ست که به تو وحی می‌کنیم. و تو هنگامی که قلم‌هایشان را

لَدَيهِم إِذ يُلقونَ أَقلـٰمَهُم أَيُّهُم يَكفُلُ مَريَمَ وَما كُنتَ لَدَيهِم إِذ يَختَصِمونَ
(برای قرعه) می‌انداختند تا (بدانند) کدام یک از آنان،مریم را سرپرستی خواهد کرد، نزد آنان نبودی، و هنگامی که (بر سرکفالت مریم با هم) کشمکش داشتند (نیز) نزدشان نبودی.

﴿۴۴﴾ إِذ قالَتِ المَلـٰئِكَةُ يـٰمَريَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنهُ اسمُهُ
۴۴ زمانی (را یاد کن) که فرشتگان گفتند: «ای مریم، خداوند،تو را به (میلاد) مخلوق خاص خود مژده می‌دهد که نامش

المَسيحُ عيسَى ابنُ مَريَمَ وَجيهًا فِي الدُّنيا وَالءاخِرَةِ وَمِنَ المُقَرَّبينَ ﴿۴۵﴾
مسیح عیسی پسر مریم، است که در دنیا و آخرت آبرومند و از مقرّبان (درگاه الهی) است؛ ۴۵

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصّٰلِحِينَ ﴿٤٦﴾ قَالَتْ

با مردم، در کودره و میان‌سالی، سخن(های پرمحتوا) می‌گوید و از شایستگان است.» ۴۶ (مریم)عرض کرد:

رَبِّ أَنّٰى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ ۖ قَالَ كَذٰلِكِ اللّٰهُ يَخْلُقُ مَا

«پروردگارا، چگونه فرزندی خواهم داشت؛ با این‌که دست هیچ انسانی به من نرسیده است؟» (جبرئیل که نزد او مجسم شده بود، از جانب خدا) گفت: «(فرمان) این‌چنین (است). «خداوند، هر

يَشَاءُ ۚ إِذَا قَضٰى أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٧﴾ وَيُعَلِّمُهُ الْكِتٰبَ

چه را بخواهد، می‌آفریند. هنگامی که (به وجود آمدن) چیزی را بخواهد، فقط به آن می‌گوید: «موجود باش»؛ پس (فوری) موجود می‌شود. ۴۷ (خداوند) به او کتاب (آسمانی)

وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰىةَ وَالْإِنجِيلَ ﴿٤٨﴾ وَرَسُولًا إِلٰى بَنِي إِسْرٰٓءِيلَ أَنِّي

و حکمت و تورات ص و انجیل را می‌آموزد. ۴۸ (او را) پیامبری نزد بنی‌اسرائیل (قرار می‌دهد) که (به آنان می‌گوید:) «من

قَدْ جِئْتُكُمْ بِـَٔايَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ ۖ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْـَٔةِ الطَّيْرِ فَأَنفُخُ

(برای اثبات حقانیت‌ام) برایتان نشانه و معجزه‌ای از جانب پروردگارتان آورده‌ام. من برایتان از گل(، چیزی) به شکل پرنده می‌سازم. پس‌آنگاه در آن فوت می‌کنم،

فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللّٰهِ ۖ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِ

و با اجازه‌ی خداوند، پرنده‌ای(واقعی) می‌شود، و کور مادرزاد و کسی را که مبتلا به بیماری پیسی (یعنی سفید شدن قسمت‌هایی از پوست بدن) است، شفا می‌دهم، و با اجازه‌ی

الْمَوْتٰى بِإِذْنِ اللّٰهِ ۖ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ ۚ إِنَّ

خداوند، (چندین نفر از) مردگان را زنده می‌کنم، و به شما خبر می‌دهم که چه می‌خورید و چه چیزهایی در خانه‌هایتان پنهان می‌کنید. بی‌گمان اگر

فِي ذٰلِكَ لَـَٔايَةً لَّكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ

مؤمن باشید، در این (امور)، نشانه و معجزه‌ای (بر حقانیت من) برایتان وجود دارد؛ ۴۹ در حالی که تصدیق‌کننده‌ی تورات هستم که

مِنَ التَّوْرٰىةِ وَلِأُحِلَّ لَكُم بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ ۚ وَجِئْتُكُم بِـَٔايَةٍ مِّن

پیش از من نازل شده است، و (آمده‌ام) تا برخی از چیزهایی را که بر شما حرام شده بود، بر شما حلال کنم، و از سوی

رَّبِّكُمْ ۖ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَأَطِيعُونِ ﴿٥٠﴾ إِنَّ اللّٰهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۗ هٰذَا

پروردگارتان نشانه‌ای برایتان آورده‌ام. بنابراین، خود را از (عذاب) خدا در امان نگه دارید و از من اطاعت کنید؛ ۵۰ خداوند، پروردگار من و پروردگار شماست. پس او را بپرستید(؛ که)

صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٥١﴾ ۞ فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسٰى مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنصَارِي إِلَى ع ۳

راه راست همین است.» ۵۱ هنگامی که عیسی به کفر آنان پی برد، گفت: «یاران من که به سوی خدا در حال حرکت‌اند، چه کسانی هستند؟»

اللّٰهِ ۖ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنصَارُ اللّٰهِ ۖ آمَنَّا بِاللّٰهِ ۖ وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٢﴾

حواریّون گفتند: «ما یاران خداییم. به خدا ایمان می‌آوریم، و (تو نیز) شاهد باش که ما (در برابر فرمان خدا) تسلیم هستیم.» ۵۲

رَبَّنَآ ءَامَنَّا بِمَآ أَنزَلْتَ وَٱتَّبَعْنَا ٱلرَّسُولَ فَٱكْتُبْنَا مَعَ ٱلشَّٰهِدِينَ ﴿٥٣﴾

(حواریّون گفتند:) پروردگارا به (هر) آنچه (از وحی) که نازل کردی، ایمان آوردیم و از پیامبر(مان عیسی) پیروی کردیم. پس (اگر سخن‌مان راست است،) ما را همراه کسانی بنویس که گواهی می‌دهند (حضرت عیسی، پیام تو را کامل به مردم رساند و خود نیز به آن عمل کرد.» ۵۳

وَمَكَرُوا۟ وَمَكَرَ ٱللَّهُ ۖ وَٱللَّهُ خَيْرُ ٱلْمَٰكِرِينَ ﴿٥٤﴾ إِذْ قَالَ ٱللَّهُ يَٰعِيسَىٰٓ إِنِّى

(بنی‌اسرائیل برای نابودی عیسی و آیینش، نیرنگ به کار بستند و خدا (نیز برای نجات عیسی(ع) و ذلت بنی‌اسرائیل)، ترفندی به کار برد. و خداوند، بهترین ترفندها را به کار می‌برد. ۵۴ زمانی (را یاد کن) که

مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَىَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَجَاعِلُ ٱلَّذِينَ

خداوند به عیسی(ع) فرمود:«من (جسم)تو را (از میان یهودیان) برمی‌گیرم و تو را نزد خودم بالا می‌برم و تو را از (آلودگی هم‌نشینی با)

ٱتَّبَعُوكَ فَوْقَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ ۖ ثُمَّ إِلَىَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ

کافران دور نگه می‌دارم، و تا روز قیامت، پیروان تو را برتر از کافران قرار می‌دهم. آنگاه بازگشت (همه‌ی) شما به سوی من است. و در آنچه با هم اختلاف داشتید،

بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٥﴾ فَأَمَّا ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ فَأُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا

میان‌تان داوری خواهم کرد.» ۵۵ امّا کافران؛ در دنیا و آخرت، به‌سختی عذاب‌شان می‌کنم.

شَدِيدًا فِى ٱلدُّنْيَا وَٱلْءَاخِرَةِ وَمَا لَهُم مِّن نَّٰصِرِينَ ﴿٥٦﴾ وَأَمَّا ٱلَّذِينَ

و آنان، یاورانی (برای شفاعت و مانع شدن از رسیدن عذاب به ایشان) نخواهند داشت. ۵۶ امّا کسانی که

ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ ۗ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٥٧﴾

ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند، (خداوند) پاداش‌شان را کامل به آنان خواهد داد. (البته کسانی که خود را به حق پیروان عیسی می‌نامند، ستم‌کارند و) خداوند، ستمکاران را دوست ندارد. ۵۷

ذَٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ ٱلْءَايَٰتِ وَٱلذِّكْرِ ٱلْحَكِيمِ ﴿٥٨﴾ إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ

این (داستان)هایی که بر تو می‌خوانیم، از آیات (الهی) و پندهای حکیمانه است. ۵۸ وضعیت (عجیب) عیسی

عِندَ ٱللَّهِ كَمَثَلِ ءَادَمَ ۖ خَلَقَهُۥ مِن تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ﴿٥٩﴾

نزد خدا، مانند وضعیت آدم است (که) او را از خاک آفرید. آنگاه به او گفت: «موجود باش». پس (فوری) موجود شد. ۵۹

ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُن مِّنَ ٱلْمُمْتَرِينَ ﴿٦٠﴾ فَمَنْ حَآجَّكَ فِيهِ مِنۢ بَعْدِ مَا

حق و حقیقت، از جانب پروردگارت است. پس به هیچ وجه تردید نداشته باش. ۶۰ بنابراین اگر کسانی پس از آگاهی (از حقیقت ماجرای مسیح) که برایت حاصل شد،

جَآءَكَ مِنَ ٱلْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا۟ نَدْعُ أَبْنَآءَنَا وَأَبْنَآءَكُمْ وَنِسَآءَنَا وَنِسَآءَكُمْ

در باره‌ی او با تو بحث و جدل کردند، بگو: (دیگر جای بحث نیست. پس) بیایید ما پسران‌مان و پسران‌تان، و زنان‌مان و زنان‌تان،

وَأَنفُسَنَا وَأَنفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَل لَّعْنَتَ ٱللَّهِ عَلَى ٱلْكَٰذِبِينَ ﴿٦١﴾

و (آنان که چون) خودمان (دوست‌شان داریم) و (آنان که چون) خودتان (دوست‌شان دارید) را فراخوانیم؛ آنگاه یک‌دیگر را نفرین کنیم. پس لعنت خداوند را بر دروغگویان قرار دهیم. ۶۱

إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ ۚ وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّا اللَّهُ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ

مسلّماً این(که ما گفتیم)، سرگذشت واقعی (مسیح) است؛ (نه آنچه مسیحیان می‌گویند). و جز «الله»، هیچ معبودی وجود ندارد و قطعاً این خداوند است که شکست‌ناپذیر

الْحَكِيمُ ﴿٦٣﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ

و حکیم است. ۶۳ پس اگر پشت کنند، (بدان که دنبال آشکار شدن حق نیستند؛ بلکه در پی حفظ منافع‌شان هستند.) و خداوند، فسادگران را به‌خوبی می‌شناسد. ۶۴ بگو: ای اهل کتاب،

تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ

بیایید بر سر سخنی که (لزوم اعتقاد و عمل به آن) در میان ما و شما یکسان است، گردآییم؛ (این‌که فقط خدا را بپرستیم) و هیچ چیز را

بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا

شریك او نكنیم و برخی از ما، بعضی دیگر را خدایانی به جای الله نگیرد. (اکنون، با این دلایل روشن،) اگر (باز هم) پشت کنند، (دیگر گفت‌وگو و آوردن دلیل کافی‌ست؛ زیرا در مقابل شما سخنی ندارند.

فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٦٤﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ

پس به آنان) بگویید: «گواه باشید که ما تسلیم (خداوند) هستیم.» ۶۴ ای اهل کتاب، چرا در باره‌ی (دین) ابراهیم بحث و جدل می‌کنید (و نسبت یهودی یا مسیحی به او می‌دهید)؟!

وَمَا أُنْزِلَتِ التَّوْرَاةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٥﴾ هَا أَنْتُمْ

در حالی‌که تورات و انجیل نازل نشده؛ مگر پس از (وفات) او. آیا عقل خود را به کار نمی‌گیرید؟! ۶۵ هان! شما همان‌هایی هستید که

هَٰؤُلَاءِ حَاجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ

(در میان خودتان) در باره‌ی چیزی که (اندکی) از آن اطلاعی دارید، بحث و جدل کردید (و آن این بود که مسیحیانتان بر سرخدا بودن مسیح و پیامبر بودن او، و یهودیان‌تان بر سر خدا نبودن و پیامبر نبودن مسیح ستیزه

وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَٰكِنْ

می‌کردید، و البته هر دو گروه‌تان به اشتباه افتادید). پس چرا در مورد آنچه که (اصلاً) از آن اطلاعی ندارید، بحث و جدل می‌کنید؟ خداوند می‌داند و شما نمی‌دانید. ۶۶ ابراهیم، یهودی و مسیحی نبود؛ بلکه

كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٧﴾ إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ

حق‌گرا و تسلیم (درگاه خدا) بود و از مشرکان نبود. ۶۷ (یهود و نصاری، با ابراهیم نسبتی ندارند؛ بلکه) نزدیک‌ترین مردم به ابراهیم،

لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَٰذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا ۗ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾

کسانی هستند که از او پیروی کردند، و (نیز) این پیامبر و کسانی که (به او) ایمان آوردند، و خداوند، سرپرست مؤمنان است. ۶۸

وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّونَكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ

گروهی از اهل کتاب آرزو دارند که شما را گمراه کنند؛ درحالی که (با این آرزو) فقط خودشان را گمراه می‌کنند

وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٩﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٧٠﴾

و نمی‌فهمند. ۶۹ ای اهل کتاب، چرا به آیات خدا (که در کتاب‌های آسمانی‌تان در باره‌ی پیامبر اسلام آمده است،) کفر می‌ورزید؟! در حالی که شما (به درستی آن نشانه‌ها) گواهی می‌دهید. ۷۰

يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ لِمَ تَلۡبِسُونَ ٱلۡحَقَّ بِٱلۡبَٰطِلِ وَتَكۡتُمُونَ ٱلۡحَقَّ وَأَنتُمۡ تَعۡلَمُونَ ﴿٧١﴾

ای اهل کتاب، چرا حق را با باطل می‌آمیزید و در حالی که می‌دانید، حق را کتمان می‌کنید؟ ۷۱

وَقَالَت طَّآئِفَةٞ مِّنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ ءَامِنُواْ بِٱلَّذِيٓ أُنزِلَ عَلَى ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَجۡهَ

گروهی از اهل کتاب گفتند: «در آغاز روز، (به ظاهر) به آنچه بر مؤمنان نازل شده، ایمان آورید، و در پایان

ٱلنَّهَارِ وَٱكۡفُرُوٓاْ ءَاخِرَهُۥ لَعَلَّهُمۡ يَرۡجِعُونَ ﴿٧٢﴾ وَلَا تُؤۡمِنُوٓاْ إِلَّا لِمَن تَبِعَ دِينَكُمۡ

روز، کافر شوید؛ شاید (این گار، در آنان تردید ایجاد کند، و ایشان از دین‌شان) بازگردند.» ۷۲ (گفتند:) «جز به کسی که از دین شما (یعنی یهودیّت) پیروی می‌کند، اعتماد نکنید (و ویژگی‌های پیامبر آخرالزمان را به اشخاص دیگر نگویید)، بگو: «هدایت

قُلۡ إِنَّ ٱلۡهُدَىٰ هُدَى ٱللَّهِ أَن يُؤۡتَىٰٓ أَحَدٞ مِّثۡلَ مَآ أُوتِيتُمۡ أَوۡ يُحَآجُّوكُمۡ عِندَ

(حقیقی)، هدایت خداوند است.» (یهودیان در توجیه به یکدیگر می‌گویند: «چنین کنید) تا مبادا به کسی (قیافه‌ای) مانند آنچه به شما داده شده، داده شود (و شما از سروری بیفتید)؛ یا (مؤمنان به سبب صفات پیامبر که در تورات آمده

رَبِّكُمۡۗ قُلۡ إِنَّ ٱلۡفَضۡلَ بِيَدِ ٱللَّهِ يُؤۡتِيهِ مَن يَشَآءُۗ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٞ ﴿٧٣﴾

و شما به آنان می‌گویید، بتوانند) نزد پروردگارتان بر شما حجّت بیاورند.» (ای پیامبر) بگو: لطف و عنایت (الهی، یعنی دین و پیامبری،) به دست خداست؛ آن را به هر که بخواهد، می‌دهد. (اُری، رحمت) خداوند، فراگیر، و (او) بسیار دانست. ۷۳

يَخۡتَصُّ بِرَحۡمَتِهِۦ مَن يَشَآءُۚ وَٱللَّهُ ذُو ٱلۡفَضۡلِ ٱلۡعَظِيمِ ﴿٧٤﴾ وَمِنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ

هر کس را بخواهد، به رحمت‌اش اختصاص می‌دهد، و (این بدان سبب است که) خداوند، لطف و عنایت بزرگ دارد. ۷۴ (اهل کتاب، یکسان نیستند؛ بلکه) از اهل کتاب

مَنۡ إِن تَأۡمَنۡهُ بِقِنطَارٖ يُؤَدِّهِۦٓ إِلَيۡكَ وَمِنۡهُم مَّنۡ إِن تَأۡمَنۡهُ بِدِينَارٖ لَّا يُؤَدِّهِۦٓ

کسی هست که اگر او را بر مال فراوانی امین بشماری، آن را به تو برمی‌گرداند، و (در مقابل) از آنان، کسی هست که اگر او را بر دیناری (و مال کمی) امین بشماری، آن را فقط در صورتی به تو برمی‌گرداند که

إِلَيۡكَ إِلَّا مَا دُمۡتَ عَلَيۡهِ قَآئِمٗاۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ قَالُواْ لَيۡسَ عَلَيۡنَا فِي ٱلۡأُمِّيِّـۧنَ

پیوسته بالای سرش بایستی (و مالت را به اصرار از او مطالبه کنی). این (بی‌توجهی به امانت‌داری)، بدان سبب است که آنان گفتند: «(چون ما اهل کتاب و دوستان خدا هستیم و دیگران بی‌سواد و از دین الهی دورند،)

سَبِيلٞ وَيَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلۡكَذِبَ وَهُمۡ يَعۡلَمُونَ ﴿٧٥﴾ بَلَىٰ مَنۡ أَوۡفَىٰ

راهی (برای اعتراض) به ما در باره‌ی (ضایع کردن حقوق) غیر اهل کتاب وجود ندارد.» و (بافعود می‌کنند این ادّعای دروغ، حقیقتی دینی‌ست، و) در حالی که می‌دانند، بر خدا دروغ می‌بندند. ۷۵ چرا؟ کسی که به عهدش وفا نماید

بِعَهۡدِهِۦ وَٱتَّقَىٰ فَإِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلۡمُتَّقِينَ ﴿٧٦﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَشۡتَرُونَ بِعَهۡدِ ٱللَّهِ

و خود را (از خشم خدا) حفظ کند (، خداوند دوستش دارد؛ زیرا) خداوند، افراد باتقوا را دوست دارد. ۷۶ کسانی که عهد (با) خدا

وَأَيۡمَٰنِهِمۡ ثَمَنٗا قَلِيلًا أُوْلَٰٓئِكَ لَا خَلَٰقَ لَهُمۡ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ

و سوگندهایشان را به بهای اندکی می‌فروشند، مسلماً در آخرت هیچ بهره‌ای ندارند و خداوند در روز قیامت با آنان سخن نخواهد گفت

ٱللَّهُ وَلَا يَنظُرُ إِلَيۡهِمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمۡ وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ﴿٧٧﴾

و به ایشان نگاه نخواهد کرد و (در دنیا و آخرت،) آنان را پاکیزه نمی‌کند و عذاب دردناکی خواهند داشت. ۷۷

وَاِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوُۥنَ اَلْسِنَتَهُم بِالْكِتٰبِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتٰبِ

از آنان(، یعنی اهل کتاب)، گروهی هستند که (هنگام خواندن کتاب آسمانی‌شان،) زبان‌هایشان را برای (تحریف) کتاب (، طوری) می‌گردانند تا شما آن را از کتاب (آسمانی) بپندارید؛

وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتٰبِ ۖ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِندِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِندِ اللَّهِ

در حالی که آن (سخنان)، از کتاب (آسمانی‌شان) نیست. و می‌گویند این از جانب خداست؛ در صورتی که از جانب خداوند نیست،

وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۷۸﴾ مَا كَانَ لِبَشَرٍ اَن

و در حالی که می‌دانند، بر خدا دروغ می‌بندند. ۷۸ (مسیح هرگز ادعای الوهیت نکرد؛ زیرا) سزاوار هیچ انسانی نیست که

يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا

خداوند به او کتاب (آسمانی) و علم (به معارف الهی) و نبوت بدهد، آنگاه به مردم بگوید «به جای (بندگی) خداوند، بندگان من باشید»؛

لِّي مِن دُونِ اللَّهِ وَلٰكِن كُونُوا رَبّٰنِيِّـۧنَ بِمَا كُنتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتٰبَ وَبِمَا

بلکه (به مردم می‌گوید:) «به سبب آموختن کتاب (خدا) و خواندن (آن، که سراسر معارف الهی و دعوت به اخلاق و اعمال نیکوست)،

كُنتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿۷۹﴾ وَلَا يَأْمُرَكُمْ اَن تَتَّخِذُوا الْمَلٰٓئِكَةَ وَالنَّبِيِّـۧنَ

مردانِ خدایی باشید.» ۷۹ (چنین پیامبر وارسته‌ای هرگز) به شما فرمان نمی‌دهد که فرشتگان و پیامبران را به خدایی بگیرید.

اَرْبَابًا ۚ اَيَأْمُرُكُم بِالْكُفْرِ بَعْدَ اِذْ اَنتُم مُّسْلِمُونَ ﴿۸۰﴾ وَاِذْ اَخَذَ اللَّهُ مِيثٰقَ

آیا پس از آن‌که شما (به واسطه‌ی پذیرفتن نبوت چنین انسانی، در پیشگاه خداوند) تسلیم شده‌اید، شما را به کفر فرمان می‌دهد؟! ۸۰ زمانی (را یاد کن) که خداوند از پیامبران

النَّبِيِّـۧنَ لَمَآ اٰتَيْتُكُم مِّن كِتٰبٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَآءَكُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ

(و امّت‌هایشان) پیمان محکمی گرفت که هر گاه به شما کتاب و حکمتی (آسمانی) دادم، آنگاه پیامبری نزدتان بیاید که آنچه را که همراه‌تان هست، تصدیق می‌کند.

لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِۦ وَلَتَنصُرُنَّهُۥ ۚ قَالَ ءَاَقْرَرْتُمْ وَاَخَذْتُمْ عَلٰى ذٰلِكُمْ

باید به او ایمان بیاورید و یاری‌اش کنید. (در آن حال، خداوند) فرمود: «آیا اقرار کردید و پیمان محکم مرا در این باره پذیرفتید؟»

اِصْرِى ۖ قَالُوٓا اَقْرَرْنَا ۚ قَالَ فَاشْهَدُوا وَاَنَا مَعَكُم مِّنَ الشّٰهِدِينَ ﴿۸۱﴾ فَمَن تَوَلّٰى

عرض کردند: «اقرار کردیم.» فرمود: «پس گواه باشید، و من (نیز) با شما از گواهان‌ام.» ۸۱ بنابراین، کسانی که

بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ﴿۸۲﴾ اَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُۥٓ اَسْلَمَ

پس از آن (پیمان) پشت می‌کنند، نافرمانان حقیقی هستند. ۸۲ آیا (دینی) غیر از دین خدا را (که اسلام و یکتاپرستی‌ست،) می‌خواهند؟! در حالی که

مَن فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَاِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿۸۳﴾

هر کس در آسمان‌ها و زمین است، خواه و ناخواه برای او تسلیم شده است، و (از سوی دیگر، آنان) فقط نزد او بازگردانده خواهند شد (؛ نه آن سو که کفر و شرک به آنان می‌گوید). ۸۳

قُلْ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَآ أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَآ أُنزِلَ عَلَىٰٓ إِبْرَٰهِيمَ وَإِسْمَٰعِيلَ وَإِسْحَٰقَ

بگو (ما بر سر پیمان‌مان هستیم و) به خداوند و آنچه بر ما نازل شده و آنچه بر ابراهیم و اسماعیل و اسحاق

وَيَعْقُوبَ وَٱلْأَسْبَاطِ وَمَآ أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَٱلنَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ ۖ

و یعقوب و (پیامبران از) نوادگان (یعقوب) نازل شده و آنچه (از کتاب آسمانی و حکمت و معجزه) که به موسی و عیسی و (دیگر) پیامبران از جانب پروردگارشان داده شده است،

لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُۥ مُسْلِمُونَ ﴿٨٤﴾ وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ ٱلْإِسْلَٰمِ

ایمان آوردیم، (و در اعتقاد به نبوت،) بین هیچ یک از آنان فرق نمی‌گذاریم و ما تسلیم او هستیم ۸۴ (آری،) هر کس غیر از اسلام

دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِى ٱلْءَاخِرَةِ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ ﴿٨٥﴾ كَيْفَ يَهْدِى

و تسلیم شدن (در برابر خدا)، خواستار دینی (دیگر) باشد، از او پذیرفته نخواهد شد و در قیامت، از زیان‌کاران خواهد بود. ۸۵ چگونه خداوند

ٱللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا۟ بَعْدَ إِيمَٰنِهِمْ وَشَهِدُوٓا۟ أَنَّ ٱلرَّسُولَ حَقٌّ وَجَآءَهُمُ

مردمی را که پس از ایمان‌شان کافر شدند، هدایت می‌کند؛ در حالیکه گواهی دادند که پیامبر (اسلام) حق است، و دلایل و معجزات روشن برایشان آمده است؟ (هرگز

ٱلْبَيِّنَٰتُ ۚ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٨٦﴾ أُو۟لَٰٓئِكَ جَزَآؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ

هدایت‌شان ممکن نیست؛ زیرا آنان با این ویژگی ستم‌کارند،) و خداوند، مردم ستم‌کار را هدایت نمی‌کند ۸۶ کیفر آنان، این است که

لَعْنَةَ ٱللَّهِ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةِ وَٱلنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٨٧﴾ خَٰلِدِينَ فِيهَا ۖ لَا يُخَفَّفُ

لعنت خدا و فرشتگان و همه‌ی مردم بر آنان خواهد بود. ۸۷ در آن (لعنت و دوری از رحمت الهی)، همیشه خواهند ماند؛ عذاب

عَنْهُمُ ٱلْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُوا۟ مِنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ

از آنان برداشته نمی‌شود و (لحظه‌ای برای توبه یا استراحت) مهلت داده نمی‌شوند؛ ۸۸ مگر کسانی که پس از آن (که کافر شدند)، توبه کردند

وَأَصْلَحُوا۟ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٨٩﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بَعْدَ إِيمَٰنِهِمْ ثُمَّ

و (اعتقاد و رفتارشان را) اصلاح کردند؛ که خداوند، آنان را می‌آمرزد)؛ زیرا خداوند، بسیار آمرزنده ومهربان است. ۸۹ کسانی که پس از ایمان‌شان

ٱزْدَادُوا۟ كُفْرًا لَّن تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ ۖ وَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلضَّآلُّونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟

کافر شدند، سپس بر کفر (خود) افزودند،توبه‌شان پذیرفته نخواهد شد و آنان، گمراهان حقیقی هستند. ۹۰ کسانی که کافر شدند

وَمَاتُوا۟ وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَن يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِم مِّلْءُ ٱلْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوِ

و در حال کفر مردند، از هیچ‌یک از آنان، هرچند به اندازه‌ی گنجایش زمین، طلا (داشته باشد و) برای رهایی از عذاب بپردازد،

ٱفْتَدَىٰ بِهِۦٓ ۗ أُو۟لَٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُم مِّن نَّٰصِرِينَ ﴿٩١﴾

پذیرفته نخواهد شد. آنان، عذاب دردناکی دارند و یاورانی (برای شفاعت و دور کردن عذاب) نخواهند داشت. ۹۱